

یادنامه دکتر بادی سلیمی اشکوری

از پیشگامان روانپزشکی کودک و نوجوان در ایران

شاید نام دکتر سلیمی اشکوری برای روانپزشکان جوان تر، کمتر شناخته شده باشد اما بسیاری از روانپزشکان قدیمی تر، به یاد دارند که اولین آموزش های مربوط به روانپزشکی کودک و نوجوان را از او آموخته اند. دکتر سلیمی سال ها بود که در خارج از ایران می زیست و در همان جا نیز به دیدار معبود شتافت. آنچه می خوانید خواهر گرامی ایشان در اختیار خبرنگار (انجمن علمی روانپزشکان ایران، شماره ۳۳، پاییز ۱۳۹۳) گذاشته اند:

ایشان ظاهری آرام و موقر، ولی در قلب و درونش، همیشه برای سلامت روان کودکان و نوجوانان تکاپو و تلاش داشت. او در یک خانواده عاشق تحصیل و در رشت متولد شد و تحصیلات ابتدایی و متوسطه را در دبیرستان شاهپور رشت (شهید بهشتی فعلی) گذراند.

پس از دوره متوسطه جهت ادامه تحصیل عازم تهران شده، در کنکور سراسری شرکت نمود و در چند رشته بخصوص پزشکی شیراز و پزشکی تهران پذیرفته شد.

ایشان پس از انجام تحصیلات پزشکی برای خدمت سربازی به جزیره قشم و هرمزگان اعزام و مشغول خدمت شد. در آنجا به مداوای بیماران توجه خاص داشت تا جایی که مورد تشویق و تقدیر مسئولان وقت قرار گرفت. دکتر سلیمی پس از انجام خدمت سربازی به مداوای بیماران در بیمارستان مشغول شد و سپس برای ادامه و تکمیل تحصیلات به انگلستان رفت و با توجه به علاقه وافری که به تحصیل علم روانپزشکی داشت این رشته را انتخاب نمود. در آن زمان با وجود داوطلبان زیادی که برای این رشته ثبت نام کرده بودند تنها دو نفر پذیرفته شدند که یکی از آنها دکتر سلیمی بود و دیگری از خود انگلستان.

دکتر سلیمی عضو فعال بسیاری از انجمن های علمی روانپزشکی (به ویژه روانپزشکی کودکان و نوجوانان) جهان بود و کتاب های متعددی نیز در این زمینه در ایران و سایر کشورها به چاپ رساند. با توجه به استقبال و دعوتی که دانشگاه ها و مسئولین آنها از ایشان برای تحقیق و تدریس می کردند وی پس از بررسی، استرالیا را انتخاب کرده به تحقیقات خود در ایران و استرالیا ادامه داد. فعالیت های علمی دکتر سلیمی به نحوی بود که در فوریه سال ۱۹۹۵ به عنوان پزشک نمونه در استرالیا معرفی شد.

وی نه تنها اشتیاقی به جمع آوری ثروت و مال نداشت بلکه گاهی تا نیمه شب به تحقیق و پژوهش و مطالعه مشغول بود. بالاخره به علت کار زیاد سلامتی ایشان به خطر افتاده مبتلا به ناراحتی قلبی شد که مورد جراحی قلب باز قرار گرفت و پس از بهبودی و بازیافتن سلامتی مانند گذشته به تحقیق خود ادامه داد و دست از فعالیت برنداشت.

نهایتاً تلاش و فعالیت این مرد عالی مقام، بر اثر سکنه مغزی در تاریخ ۹۳/۰۵/۱۶ ناتمام ماند و چراغ زندگی ایشان خاموش گردید و در استرالیا مقیم دائمی شد.

روحش شاد.